

Сцена VIII

Михалаки и единъ непознатъ чо.

вѣкъ (влизать и си шьпнатъ)

Михалаки.

Азъ не разбирамъ тая работа.

Непознатий (шьпне му тихо:)

Михалаки (стрѣснатъ)

Така ли? . . .

Непознатий (сѣ му шьпне)

Михалаки. (упуленъ)

Мигаръ Стояновичъ? . . .

Непознатий (шьпне)

Михалаки.

Петко? Петко ли? Нима

Непознатий (шьпне)

Михалаки.

Мойтѣ нишани? (отива къмъ единъ кввчегъ и го отваря
Ахъ! нѣма ги!!)

Непознатий

Азъ нели ти казвахъ? Работата е такава . .

Михалаки (въ отчаяние)

Проклети тѣ синове! О! О! О! О! (вика и скача по сцената. Хоро то се пакъ чува ча иде.) Дай ми чибука! Чибука ми дайте! Да видмъ каква е тая свадба и това хоро! (отива въ друга та стая за да земе чубука).

Сцена IX

Хоро то (влизъ)

Петко. (води хоро то съ два ордена на гърди тѣ) (вика) Маршъ! Да живѣе Дядо то на турския посланникъ!